

BUZET

prikazom čudesa Sv. Antuna Padovanskog iz XVIII. st., načinjena u Tiepolovoj maniri, te rezbarene korske klupe iz 1768. i 1769, radovi domaćega majstora. U gradu je fontana s arhitektonskim ukrasom iz XVIII. st. Oko grada nižu se crkve: barokna Sveta Ana, presvođena, križna tlocrta; crkva na groblju iz 1653. s ugrađenom rim. reljefnom plastikom; Sveta Marija Magdalena iz 1325. i Sveti Ivan iz 1634. s rezbarenim glavnim oltarom i kvalitetnom slikom na bočnom oltaru (XVII. st.). — U gradu je i muzej s bogatom arheološkom i etnografskom zbirkom.

LIT.: *Inventario degli oggetti d'arte d'Italia*, V, Provincia di Pola, Roma 1935. — *B. Marušić*, Istra u ranom srednjem vijeku, Pula 1960. — *B. Jakovljević*, Muzejska zbirka u Buzetu, Vijesti MK, 1968, 4–5. — *B. Marušić*, Breve contributo alla conoscenza della necropoli altomedioevale di Mejica presso Pinguente, Atti, Centro di ricerche storiche, 1980–81, str. 11. — *Horvat* — *Matejčić* — *Prijatelji*, Barok.

BUŽAN → ALEKSINICA

BUŽAN, Joso, slikar (Sisak, 21. XI. 1873 — Zagreb, 1. VIII. 1936). Učio je slikarstvo na Obrtnoj školi u Zagrebu, poslije u Beču, Njemačkoj i Italiji. Slikao je motive i likove iz seljačkog života, običaje Cigana i žanr-prizore (*Na paši*, *Ciganka*, *Pod jesen života*). Slike mu se odlikuju šarenilom nar. nošnja iz raznih naših krajeva, većinom iz okolice Zagreba (Šestine) i iz Posavine. Autor je reprezentativnih portreta i prizora s notom političke propagande (*I. Rendić*, *I. Trnski*, *Radić govori*). Kompozicije su mu zasnovane na anegdoti; kvalitativno su uspjele one manjega formata u kojima nije naglašavao ilustrativne i dopadljive elemente. Slikao je realističke portrete koji su također različite vrijednosti. Uspjeliji su mu crteži i akvareli.

LIT.: *A. G. Matoš*, Joso Bužan, Savremenik, 1910, 3. — *A. Jiroušek*, Joso Bužan, Vijenac, 1923, 2. — *A. Kully*, Erinnerungen an Joso Bužan, Morgenblatt, 1936, 194. — *T. Švrakić*, Joso Bužan, Obzor, 1936, 179. — *M. Peić*, Joso Bužan, u knjizi: Hrvatski slikari i kipari, Slavonija — Srijem, Osijek 1969.

R.

BUŽANČIĆ, Vlado, povjesničar umjetnosti (Split, 11. II. 1939). Završio je studij u Zagrebu 1965. Radio je u Galerijama grada Zagreba (1968/69), zatim vodi galerije »Forum« (1970–75), »Karas« (1975–76) i »Spektar« (od 1977) u Zagrebu, od 1983. djeluje kao slobodan pisac (suvremena lik. problematika). Organizira i postavlja izložbe, piše predgovore u katalogima (E. Murtić, D. Parać, N. Kavurić-Kurtović, A. Jakić, D. Ivanišević, I. Kožarić, R. Sablić, S. Planinić, D. Butala, E. Merle, G. Štambuk). Suradivao u »Vjesniku«, »Arhitekturi«, »Dometima«, »Čovjeku i prostoru«, »Slobodnoj Dalmaciji« i »Oku«.

BIBL.: *Miroslav Šutej* (katalog), Zagreb 1962; *Petar Smajić* (katalog), Zagreb 1969; *Oblici realizma u suvremenoj hrvatskoj umjetnosti* (katalog), Vinkovci 1975; *Novosti iz suvremene hrvatske likovne umjetnosti* (katalog), Zagreb 1975; *Joško Eterović* (katalog), Zagreb 1978; *Ante Kuduk — Miroslav Šutej — Šime Vulas* (katalog), Zagreb 1979; *Josip Diminić*, Rijeka 1982; *Rudolf Sablić* (katalog), Zagreb 1983; *Valerije Micheli* (s D. Schneiderom), Bol — Zagreb 1985; *Mersad Berber* (katalog), Zagreb 1988; *Daniel Butala*, Karlovac 1989; *Josip Seissel*, Bol — Zagreb 1989; *Vjekoslav Rukljač* (katalog) Zagreb 1991; *Ivo Šebalj* (katalog), Zagreb 1992.

Ž. Sa.

BUŽIM, ruševine utvrđenoga grada Z od sela Bužima u Lici. Tlocrt mu je nepravilan četverokut s kulama na uglovima i središnjim stambenim dijelom. Građen je vjerojatno prije XIII. st. kao plemenska utvrda. Ostatke mu označava toponim *Gradina*.

LIT.: *V. Heneberg*, Lički kalendar, Zagreb 1936. — *S. Pavičić*, Seobe i naselja u Lici, ZNŽO, 1962, 41.

M. Kru.

BUŽIM, ruševine srednjovj. utvrđenoga grada nedaleko od Bosanske Krupe, BiH. Imenom *Čava* grad se spominje 1334; tada se u njemu nalazila crkva Sv. Klementa. Nutarnji dio grada, nastao najkasnije u prvoj pol. XIV. st., ima tlocrt nepravilna četverokuta s po jednom kulom kružnoga tlocrta u svakom uglu. Vanjski dio, dovršen 1484, ima trapezoidni tlocrt s četirima poligonalnim kulama u zidinama. Grad je obnovljen 1495; poslije više puta popravljan. Do 1878. iznad gradskih vrata nalazila se ploča s glag. natpisom; prenesena u Arheološki muzej u Zagrebu. Od 1968. grad se restaurira.

LIT.: *H. Kreševljaković*, Stari bosanski gradovi, Naše starine (Sarajevo), 1953. — *M. Vego*, Naselja bosanske srednjovjekovne države, Sarajevo 1957, str. 25.

R.

J. BUŽAN, *Izlazak iz crkve*. Zagreb, Moderna galerija